

Hun følt seg truet av sin eks-mann. På en trommereise møtte hun frykten ansikt til ansikt. Der møtte hun også eks-mannen. Trommereisen ble som et psykodrama på sjeleplanet.

Hjertet slår, og jeg får et sug i magen. Meldingen på telefonen sier: " Kom deg ut av det huset! Du er i fare. Dette er det sterkeste jeg har fått inn. " En synsk venn, skriver til meg midt på natten. Han er veldig bekymret for meg, og har aldri snakket til meg om sine syn før. Jeg tar derfor dette alvorlig.

I min fortid, var jeg gift med en psykisk ubalansert mann. Han hadde stoff og alkoholproblemer. En natt kom han og ville kidnappe våre felles barn. Det ble et basketak, med slag, blod og blåmerker. Etter den hendelsen har jeg hatt en frykt i meg. Ikke bare mot han, men at noe skal skje meg eller barna. Jeg har følt meg utrygg.

Derfor har jeg flyttet på landet, i et hus som ligger nærme skogen. Her føler jeg meg trygg.

Nå er vi midt i en rettsak, en tvist om barna. Da denne meldingen kom inn for en liten stund tilbake, ble jeg øyeblikkelig satt tilbake til den natten min eks-mann brøt seg inn hos meg. Frykten kom ; bang! Jeg fryktet for mitt liv. Min eks-mann hadde kort tid i forveien uttalt over telefon at om det skjedde meg noe, fikk han automatisk barna. Og etter mange års ekteskap med drapstrusler annenhver dag, kjente jeg frykten feste sitt grep. Jeg fikk ikke puste og skvatt ved den minste lyd.

Da vi skulle kjøre til skole og barnahage, så jeg meg rundt, og var klar om noen skulle hoppe frem fra garasjen.

Da jeg den kvelden ikke fikk sove, og tolket alle lyder som om noen var utenfor huset, fikk jeg nok. Jeg var så sliten, og tenkte NEI ikke denne gangen. Dette er mitt hjem, jeg skal ikke være redd i mitt eget hjem enda en gang. Aldri mer. Jeg har jobbet så hardt for å komme meg hit.

Jeg hadde en seremoni for meg selv neste kveld. Der ba jeg om styrke og mot. Jeg ba om beskyttelse. Dette var til litt hjelp, men jeg kjente fortsatt frykten hadde sitt grep, som en klo som satt fat i magen min. Det jeg gjorde så var å sette meg ned å tenke, hva kan jeg gjøre nå. Hva kan jeg gjøre for å føle meg trygg. Jeg ba om hjelp.

Flere av mine gode venner, gjorde sjelereiste for meg. Uavhengige av hverandre møtte de samme person, som sendte black magic/ ganding mot meg. Det var denne sterke energien som min synske venn hadde fått inn. En sterk heksedoktor i Afrika, med onde intensjoner. Vennene mine gjorde en fantastisk jobb, og fikk personen til å trekke tilbake sine forbannelser.

Samtidig, dro jeg inn i frykten med en trommereise. Jeg møtte frykten ansikt til ansikt. slik dere kan lese om her: http://sjaman.com/component/option,com_smf/Itemid,112/topic,7484.0.

I denne reisen, fikk jeg også møtt min eks-mann, og fortalt han at mine intensjoner ikke var onde. Dette arbeidet hadde stor betydning og forandret energiene mine mot min eks-mann også.

Jeg fikk en telefon fra han samme kveld, og han var helt annerledes enn tidligere. Mye roligere. Jeg er overbevist om at vi gjør godt sjamanarbeid, ikke bare for oss selv, men også for motparten. Reiser vi på grunnlag av det vi kjenner av frykt, sorg, sinne osv i en konflikt til et annet menneske, blir det vi kan erfare som et slags forløsende psykodrama på sjamanvis. Det har en effekt på motparten også.

Etter hjelp fra mange kjære venner, og mitt eget ønske om å føle meg trygg, føler jeg meg nå trygg i eget hjem. Frykten kom til meg i går kveld også, men denne gangen ønsket jeg den velkommen. Jeg tenkte at den var en naturlig reaksjon, og at jeg skulle puste dypt til jeg følte meg rolig, før jeg tenkte noe mer på hva jeg ble redd for. Et øyeblikk etter var jeg ikke redd lenger. Det var som om jeg ikke gav frykten næring nok til å fortsette. Den forduftet, fordi jeg tok den imot og ikke avviste den.

Jeg vet ikke om frykten er borte for alltid, men jeg vet at jeg takler frykten på en bedre måte neste gang, om den kommer. Jeg føler meg sterkere nå. Jeg er villig til å gi slipp på disse følelsene som stenger for min utvikling og vekst. Da er det best og gå rett i løvens gap, og konfrontere det. Se på det, bli kjent med det, og aksepter det som en del av deg.

Jeg vil takke alle for de fine rådene jeg har fått fra dere, så jeg kunne komme meg gjennom

dette. Takk til alle, fra mitt hjerte.

Kristin